

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2019. január 16.*

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió – Unió Vámkódex – 39. cikk – Engedélyezett gazdálkodói státusz – (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelet – A 24. cikk (1) bekezdésének második albekezdése – Természetes személytől eltérő kérelmező – Kérdőív – Személyes adatok gyűjtése – 95/46/EK irányelv – 6. és 7. cikk – (EU) 2016/679 rendelet – 5. és 6. cikk – A személyes adatok kezelése”

A C-496/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) a Bírósághoz 2017. augusztus 17-én érkezett, 2017. augusztus 9-i határozatával terjesztett elő

a **Deutsche Post AG**

és

a **Hauptzollamt Köln**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Vilaras, a negyedik tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva (előadó), J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: R. Šereš tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. július 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Deutsche Post AG képviseletében U. Möllenhoff Rechtsanwalt,
- a Hauptzollamt Köln képviseletében W. Liebe, M. Greve-Giesow és M. Hageroth, meghatalmazotti minőségben,
- a spanyol kormány képviseletében S. Jiménez García és V. Ester Casas, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Albenzio avvocato dello Stato,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z., Koós G. és Kissné Berta R., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében B.-R. Killmann és F. Clotuche-Duvieusart, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2018. október 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 195. o.; HL 2018. L 157., 27. o.) 24. cikke (1) bekezdése második albekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Deutsche Post AG és a Hauptzollamt Köln (kölni fővámhivatal, Németország; a továbbiakban: fővámhivatal) között harmadik személyek olyan személyes adatainak jellege és terjedelme tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyeket ahhoz kell benyújtani, hogy valamely vállalkozás megkapja az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 39. cikkében előírt, engedélyezett gazdálkodói státuszt.

Jogi háttér

Az uniós jog

A vámjogszabályok

- 3 A Vámkódex I. címe magában foglalja „A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei” elnevezésű 2. fejezetet, amelyben található a 38–41. cikket tartalmazó, „Engedélyezett gazdálkodó” (a továbbiakban: AEO) elnevezésű 4. szakasz.
- 4 E Vámkódex 38. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az a gazdálkodó, aki az Unió vámterületén letelepedett, és aki megfelel a 39. cikkben felsorolt kritériumoknak, engedélyezett gazdálkodó státust kérelmezhet.

A vámhatóságok – szükség esetén a más illetékes hatóságokkal folytatott konzultációt követően – adják meg ezt a státuszt, amelyet figyelemmel kell kísérni.

(2) Az engedélyezett gazdálkodó státusz a következő típusú engedélyeket foglalja magában:

- a) a »vámügyi egyszerűsítések« típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely lehetővé teszi annak jogosultja számára, hogy a vámjogszabályoknak megfelelően bizonyos egyszerűsítéseket élvezzen;

b) a »biztonság és védelem« típusú engedélyezett gazdálkodóét, amely a jogosultat a biztonsági és védelmi szempontok tekintetében könnyítésekre jogosítja fel.

[...]

(5) A vámhatóságoknak – a »vámügyi egyszerűsítések« típusú engedélyezett gazdálkodó státus elismerése alapján és feltéve, hogy a vámjogszabályokban meghatározott, valamely konkrét típusú egyszerűsítésre vonatkozó követelmények teljesülnek – engedélyezniük kell, hogy a gazdálkodó ebben az egyszerűsítésben részesüljön. A vámhatóságok nem vizsgálják újra az engedélyezett gazdálkodó státus megadásakor egyszer már megvizsgált kritériumokat.

(6) A (2) bekezdésben említett engedélyezett gazdálkodók a számukra megadott engedély típusától függően a vámellenőrzések tekintetében kedvezőbb elbánásban részesülnek, mint az egyéb gazdálkodók, így többek között kevesebb fizikai és okmányalapú ellenőrzésen kell átesniük.

[...]”

5 Az említett Vámkódex 39. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az engedélyezett gazdálkodó státusz megadására vonatkozó kritériumok a következők:

a) vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiánya, ideértve azt is, hogy a kérelmező gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;

[...]”

6 Ugyanezen Vámkódex 41. cikkének első bekezdése szerint:

„A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja a 39. cikkben említett kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályokat.”

7 A 2015/2447 végrehajtási rendelet I. címe magában foglalja „A személyek vámjogszabályok szerinti jogai és kötelezettségei” elnevezésű 2. fejezetet, amelyben található a 24–35. cikket tartalmazó, „Engedélyezett gazdálkodó” elnevezésű 3. szakasz.

8 E rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében:

„Amennyiben a kérelmező nem természetes személy, a Vámkódex 39. cikkének a) pontjában meghatározott kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, ha az elmúlt három évben a következő személyek egyike sem sértette meg súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat és az adószabályokat, és gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva:

a) a kérelmező;

b) a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy;

c) a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazott.”

9 A 952/2013 rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó, a szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti szabályok tekintetében történő kiegészítéséről, valamint az (EU) 2015/2446 bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról szóló, 2015.

december 17-i (EU) 2016/341 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2016. L 69., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 101., 33. o.; HL 2017. L 101., 203. o.; HL 2017. L 281., 34. o.) (9) preambulumbekzdése értelmében:

„Mivel az [AEO-]státus kérelmezését és megadását szabályozó Vámkódex-rendelkeések alkalmazásához szükséges elektronikus rendszert még korszerűsíteni kell, ennek megtörténtéig továbbra is a jelenleg alkalmazott papíralapú és elektronikus módszereket kell használni.”

10 E rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ez a rendelet a Vámkódex rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges elektronikus rendszerek működésbe lépéséig alkalmazandó átmeneti intézkedéseket határoz meg a Vámkódex 278. cikkében említett, adatcserére és adattárolásra szolgáló eszközökre vonatkozóan.

(2) Az ebben a rendeletben, a [952/2013 rendeletnek a [Vámkódex] egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2015. július 28-i] (EU) 2015/2446 felhatalmazáson alapuló [bizottsági] rendeletben [(HL 2015. L 343., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 87., 35. o.; HL 2017. L 101., 164. o.; HL 2018. L 192., 62. o.)], valamint a [2015/2447] végrehajtási rendeletben meghatározott átmeneti időszakokban alkalmazandó adatszolgáltatási követelményeket, formátumokat és kódokat e rendelet mellékletei határozzák meg.”

11 A 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet tartalmaz egy „Általános rendelkezések” elnevezésű 1. fejezetet, amelyben található „Az engedélyezett gazdálkodó státus kérelmezése” elnevezésű 3. szakasz, amelynek a keretében e rendelet 5. cikke a következőket írja elő:

„(1) A[z Unió Vámkódex munkaprogramjának létrehozásáról szóló, 2014. április 29-i] 2014/255/EU [bizottsági] végrehajtási határozat [(HL 2014. L 134., 46. o.)] mellékletében említett AEO-rendszer korszerűsítésének napjáig a vámhatóságok megengedhetik az AEO-hoz kapcsolódó kérelmek és határozatok, valamint az eredeti kérelemre vagy határozatra esetleg hatást gyakorló későbbi események elektronikus adatfeldolgozási eljárásoktól eltérő módon történő kezelését.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett esetekben:

a) az engedélyezett gazdálkodó státusz iránti kérelmeket a 6. mellékletben meghatározott nyomtatvány formátumát alkalmazva kell benyújtani; és

[...]”

12 Az említett rendelet 6. melléklete tartalmaz egy „Magyarzatok” elnevezésű részt. E Magyarzatoknak a kérelmező nevére, a dátumra és az aláírásra vonatkozó 19. pontja többek között a következőket mondja ki:

„[...]”

Mellékletek száma: a kérelmezőnek a következő általános információkat kell megadnia:

1. A fő tulajdonosok/résztvényesek áttekintése nevük és címük, valamint részesedési arányuk megadásával. Áttekintés az igazgatótanács tagjairól. Ismertek-e a tulajdonosok a vámhatóságok számára korábbi szabályszegő magatartásuk miatt?

2. A kérelmező vámügyi ügyintézéséért felelős személy.

[...]

8. A legfontosabb tisztségviselők neve (ügyvezető igazgatók, a divíziók vezetői, számviteli vezetők, a vámügyi részleg vezetője stb.). Az illetékes alkalmazott ideiglenes vagy tartós távollétében követett kialakult gyakorlat ismertetése.
9. Azon személyek neve és beosztása, akik a kérelmező szervezetén belül konkrét vámügyi tapasztalattal rendelkeznek. Értékelés arról, hogy milyen szintű ismereteik vannak ezeknek a személyeknek az informatikai technológiának a vámügyi és kereskedelmi folyamatokban, valamint a kereskedelmi ügyletekben általában való felhasználásában.

[...]

A személyes adatok védelméhez való jog

- 13 A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1995. L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. kötet, 15. fejezet, 355. o.) 2. cikke a következőket írta elő:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) »személyes adat« az azonosított vagy azonosítható természetes személyre (»érintettre«) vonatkozó bármely információ; az azonosítható személy olyan személy, aki közvetlen vagy közvetett módon azonosítható, különösen egy azonosító számra vagy a személy fizikai, fiziológiai, szellemi [helyesen: mentális], gazdasági, kulturális vagy társadalmi identitására vonatkozó egy vagy több tényezőre történő utalás révén;
- b) »személyes adatok feldolgozása« (»feldolgozás«) [helyesen: »személyes adatok kezelése« (»kezelés«)] a személyes adatokon automatikus vagy nem automatikus módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, azaz gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, visszakeresés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel révén, összehangolás vagy összekapcsolás, zárolás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]

- 14 Ezen irányelv 6. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok:

- a) feldolgozását [helyesen: kezelését] tisztességesen és törvényesen kell végezni;
- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes célból történhet, és további feldolgozása [helyesen: kezelése] nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. [...]
- c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek;

[...]

(2) Az adatkezelő feladata gondoskodni arról, hogy az (1) bekezdés rendelkezései teljesüljenek.”

15 Az említett irányelv 7. cikke szerint:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel [helyesen: kezelhetők], ha:

[...]

c) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek teljesítéséhez szükséges

[...]”

16 A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet [helyesen: irányelv] hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.) 2016. május 24-én lépett hatályba. Ez 2018. május 25-ével hatályon kívül helyezte a 95/46 irányelvet.

17 E rendelet 4. cikke többek között az alábbi fogalommeghatározásokat tartalmazza:

„E rendelet alkalmazásában:

1. »személyes adat«: azonosított vagy azonosítható természetes személyre [...] vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi [helyesen: mentális], gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható;

2. »adatkezelés«: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közléstovábbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés;

[...]”

18 Az említett rendeletnek „A személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek” című 5. cikke a következőket írja elő:

„(1) A személyes adatok:

a) kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni (»jogszerűség, tisztességes eljárás és átláthatóság«);

b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon; [...]

c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk (»adattakarékosság«);

[...]

(2) Az adatkezelő felelős az (1) bekezdésnek való megfelelésért, továbbá képesnek kell lennie e megfelelés igazolására (»elszámoltathatóság«).

- 19 Az említett rendeletnek „Az adatkezelés jogszerűsége” címet viselő 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül:

[...]

c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges;

[...]

(3) Az (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját a következőknek kell megállapítania:

a) az uniós jog, vagy

b) azon tagállami jog, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik.

Az adatkezelés célját e jogalapra hivatkozással kell meghatározni [...]. Ez a jogalap tartalmazhat az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazását kiigazító rendelkezéseket, ideértve az adatkezelő általi adatkezelés jogszerűségére irányadó általános feltételeket, az adatkezelés tárgyát képező adatok típusát, az érintetteket, azokat a jogalanyokat, amelyekkel a személyes adatok közölhetők, illetve az ilyen adatközlés céljait, az adatkezelés céljára vonatkozó korlátozásokat, az adattárolás időtartamát és az adatkezelési műveleteket, valamint egyéb adatkezelési eljárásokat, így a törvényes és tisztességes adatkezelés biztosításához szükséges intézkedéseket is, ideértve a IX. fejezetben meghatározott egyéb konkrét adatkezelési helyzetekre vonatkozóan. Az uniós vagy tagállami jognak közérdekű célt kell szolgálnia, és arányosnak kell lennie az elérni kívánt jogszerű céllal.

[...]”

A német jog

- 20 Az Abgabenordnung (az adózás rendjéről szóló német törvénykönyv, a továbbiakban: AO) 139a. §-a (1) cikkének az alapügyben alkalmazandó változata a következőket írja elő:

„A Szövetségi adóhatóság az adóügyi eljárásban történő egyértelmű azonosítás céljából egységes és állandó azonosítót (adóazonosító) állapít meg valamennyi adóalany részére; az adóalany vagy ezen adóalany adatainak adóhatóság részére történő továbbítására kötelezett harmadik személy köteles az adóazonosítót az adóhatósághoz intézett kérelmekben, bevallásokban vagy nyilatkozatokban megadni. Az adóazonosító számok sorából áll, amelyet nem az adóalany egyéb adataitól képeznek, illetve nem vezethető le ezen adatokból; az utolsó helyen egy ellenőrző szám áll [...]”

- 21 Az AO „Adóazonosító szám” elnevezésű 139b. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Természetes személy egynél több adóazonosító számot nem kaphat [...]

(2) Az adóhatóságok az adóazonosító számot csak akkor kérhetik be és használhatják fel, amennyiben az a törvényben meghatározott feladataik teljesítéséhez szükséges, vagy jogszabály az adóazonosító szám bekérését vagy felhasználását kifejezetten megengedi vagy elrendeli. Egyéb hatóságok vagy magánfelek

1. az adóazonosító számot csak akkor kérhetik be és használhatják fel, amennyiben az a köztük és az adóhatóságok közötti adattovábbításhoz szükséges, vagy jogszabály az adóazonosító szám bekérését vagy felhasználását kifejezetten megengedi vagy elrendeli, [...]
3. adóalany jogszerűen bekért adóazonosító számát az adóhatóságokkal szembeni tájékoztatási kötelezettség teljesítéséhez csak akkor használhatja fel, amennyiben a tájékoztatási kötelezettség ugyanazon adóalanyt érinti, és az adóazonosító szám bekérése és felhasználása az 1. pont szerint megengedett [...]

[...]”

- 22 Az Einkommensteuergesetz (a jövedelemadóról szóló törvény, a továbbiakban: EStG) alapügyben alkalmazandó változata 38. §-ának (1) és (3) bekezdése a következőképpen szól:

„(1) Nem önálló tevékenységből származó jövedelem esetében, amennyiben a munkabért egy munkáltató fizeti, a jövedelemadó beszedésére a munkabérből való levonás útján kerül sor (bérjövedelem–adó) [...]

[...]

(3) A munkáltató köteles a jövedelemadót a munkavállaló terhére a munkabérből minden munkabér-kifizetéskor levonni.”

- 23 Az EStG-nek „A jövedelemadó levonásának a számításához szükséges ismérvek” elnevezésű 39. §-ának (1) bekezdése értelmében:

„Jövedelemadó-levonás teljesítése érdekében a munkavállaló kezdeményezésére a bérjövedelem-adó levonását befolyásoló ismérvek kerülnek megállapításra [...]

- 24 Az EStG-nek „A jövedelemadó levonásának a számításához szükséges elektronikus ismérvek megállapítására és alkalmazására irányuló eljárás” elnevezésű 39e. §-a értelmében:

„(1) A szövetségi adóhatóság valamennyi munkavállaló esetében alapvetően automatikusan, [...] a bérjövedelem-adó levonását befolyásoló ismérvekként állapítja meg az adósávot és a I–IV. adósáv esetében figyelembe veendő gyermekek vonatkozásában a gyermekek után járó adójóváírások számát (a 39. § (4) bekezdése első mondatának 1. és 2. pontja) [...] Amennyiben az adóhatóság a 39. § alapján jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket állapít meg, azokat a munkáltató részére automatikus lekérdezés biztosítása céljából közli a szövetségi adóhatósággal [...]

(2) A szövetségi adóhatóság a munkáltató részére jövedelemadó levonását befolyásoló ismérvek automatikus lekérdezésének biztosítása céljából az adóazonosító szám feltüntetésével tárolja a jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket, valamint valamennyi adóalany részére az [AO] 139b. §-ának (3) bekezdésében meghatározott adatokon felül a következő adatokat:

1. egy adólevonásra jogosult vallási közösséghez való, jogilag meghatározott tartozás, valamint a belépés és a kilépés dátuma,
2. bejelentési kötelezettség alá tartozó családi állapot, valamint a családi állapot létrejöttének vagy megszűnésének napja, illetve házasságok esetében a házastárs adóazonosító száma,
3. gyermekek és adóazonosító számuk [...]

[...]

(4) A munkavállaló munkaviszonyának megkezdésekor valamennyi munkáltatójával köteles a bérjövedelem-adó levonását befolyásoló ismérvek lekérdezése céljából közölni:

1. az adóazonosító számot, valamint a születési időt,

[...]

A munkáltató köteles munkaviszonyának megkezdésekor a munkavállaló részére az elektronikusan meghatározott, jövedelemadó levonását befolyásoló ismérveket a szövetségi adóhatóságtól adatok távoli átvitele útján lekérdezni, és azokat a munkavállaló érdekében a fizetési folyószámlára átvezetni.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 25 A Deutsche Post engedélyezett címzetti és feladói státusszal és egy összekeszesség igénybevételére vonatkozó engedéllyel rendelkezett, amelyekből az uniós vámeljárási keretében egyszerűsítések adódtak.
- 26 Mivel a Vámkódex módosította a vám területére vonatkozó engedélynyújtásnak az egyéni feltételeit, a fővámszolgálat a 2017. április 19-i levelében kérte a Deutsche Postot, hogy válaszoljon egy olyan önértékelési kérdőívre, amelyben pontosan meg kellett neveznie a tanácsadó testületi tagokat és a felügyelőbizottsági tagokat, a vezető tisztségviselőket (ügyvezető igazgatók, egységvezetők, számviteli vezetők, vámügyi részlegvezetők stb.) és a vámügyekért felelős személyeket vagy a vámügyi feladatokkal foglalkozó személyeket többek között e természetes személyek mindegyike adóazonosító számának és a tekintetükben hatáskörrel rendelkező adóhatóságok adataival.
- 27 A fővámszolgálat pontosította a Deutsche Postnak, hogy hasznos együttműködés hiányában nem fogja tudni megállapítani, hogy a Vámkódexben előírt engedélyezési feltételek teljesülnek-e, és ha ezen együttműködés elmarad, vagy ha e feltételek már nem teljesülnek, visszavonja a Deutsche Post engedélyeit.
- 28 A kérdést előterjesztő bíróság, a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság, Németország) előtt indított keresetével a Deutsche Post arra vonatkozó kötelezettséget vitatja, hogy a fővámszolgálat részére továbbítani kell az érintett személyek adóazonosító számát, és hogy meg kell nevezni a tekintetükben hatáskörrel rendelkező adóhatóságokat.
- 29 Azzal érvel, hogy a vállalkozásának a fővámszolgálat által feltett kérdésekkel érintett személyeinek a köre jelentős, hogy e személyek egy része nem hajlandó beleegyezni az érintett személyes adatok átadásába, és hogy e kör jóval nagyobb, mint a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett személyek köre. Úgy véli, hogy a munkavállalóinak a jövedelemadóra tekintettel fennálló helyzete nem teszi lehetővé annak megítélését, hogy a gazdasági tevékenységének keretében a munkavállalók súlyosan vagy ismételten megsértették-e a vám- és adójogszabályokat, vagy követtek-e el súlyos bűncselekményt. Véleménye szerint az adóazonosító számok gyűjtése a vámügyi szempontból való megbízhatóságának a megállapításához nem szükséges, se nem megfelelő, és az érintett személyek összessége személyes adóügyi helyzetének az ellenőrzése aránytalan e célkitűzéshez képest.
- 30 A fővámszolgálat e kereset elutasítását kéri. Elsődlegesen azzal érvel, hogy az adóazonosító számok továbbítása szükséges az érintett személyek – az általa a hatáskörrel rendelkező adóhatósághoz benyújtott, tájékoztatáskérés iránti kérelem keretében történő – egyértelmű azonosításának a lehetővé tételéhez, hogy az információcsere csak abban az esetben kötelező, ha az említett adóhatóság az adójogszabályok súlyos vagy ismételt megsértésére vonatkozó bizonyítékkal rendelkezik, amelynek során a megszüntetett, közigazgatási pénzbírság kiszabására irányuló eljárások vagy büntetőeljárások figyelembevételére nem kerül sor, és hogy e jogszabályok ismételt megsértését olyan gyakorisággal

esetében veszik figyelembe, amely nem áll arányban a kérelmező gazdasági tevékenységének jellegével és terjedelmével. A fővámhivatal úgy véli, hogy a feltett kérdések által érintett személyek köre megfelel az uniós vámszabályozásnak.

- 31 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az alapügy megoldása a 2015/2447 végrehajtási rendelet – Európai Unió Alapjogi Chartájának 8. cikkével és a 2016/679 rendelettel összefüggésben értelmezett – 24. cikke (1) bekezdése második albekezdésének az értelmezésétől függ, mivel az érintett személyek adóazonosító számai és a tekintetükben hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információk személyes adatoknak minősülnek.
- 32 Egyrészt arra kérdez rá, hogy az ilyen adatok továbbítása a 2015/2447 végrehajtási rendelet tekintetében jogszerű kezelésnek minősül-e. Másrészt kétsége van afelől, hogy szükség lenne a Deutsche Post munkavállalóinak és felügyelőbizottsági tagjainak azon személyes adataira, amelyeket a munkabérből való levonás útján történő jövedelemadó-beszedés céljából gyűjtöttek.
- 33 A kérdést előterjesztő bíróság azon a véleményen van, hogy e munkavállalók személyes adatai nem állnak közvetlen kapcsolatban a Deutsche Post vámjogi rendelkezésekre tekintettel fennálló megbízhatóságának a megítélésével, és semmiféle kapcsolatban nem állnak annak gazdasági tevékenységével.
- 34 E bíróság arra kérdez rá, hogy az Alapjogi Charta 8. cikkének (1) bekezdésére és az arányosság elvére tekintettel a vámhatóság kérhet-e olyan személyes adatokat, mint az érintett személyek adóazonosító száma és az e személyek jövedelemadójának a megállapítására hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információk. Megjegyzi, hogy a felügyelőbizottsági tagokat nem említi a 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet 6. melléklete, és hogy azok az egységvezetőkhez és a számviteli vezetőkhez hasonlóan nem foglalkoznak vámszabályozási kérdésekkel.
- 35 E körülmények között a Finanzgericht Düsseldorf (düsseldorfi pénzügyi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Ügy kell-e értelmezni a [2015/2447] végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdését, hogy a vámhatóság e végrehajtási rendelet alapján jogosult a kérelmezőtől a szövetségi adóhatóság által a jövedelemadó kivetésével összefüggésben megállapított adószámról és a kérelmező felügyelő bizottságának tagjai, valamint a kérelmezőnél dolgozó ügyvezető igazgatók, divízióvezetők, számviteli vezetők, vámügyi részlegvezetők, valamint a vámügyekért felelős személyek és konkrét vámügyi feladatokkal foglalkozó személyek tekintetében a jövedelem megadóztatására illetékes adóhatóságokról tájékoztatást kérni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Előzetes észrevételek

- 36 A feltett kérdéssel kapcsolatban az érdekelt felek a Bizottság kivételével a 2016/679 rendeletet veszik alapul, amelyre a kérdést előterjesztő bíróság is hivatkozik.
- 37 A Bizottság e tekintetben azzal érvel, hogy mivel az alapügy tényállása 2017 áprilisában zajlott, az alapügy megoldásához a 95/46 irányelvet kell alkalmazni.
- 38 Ugyanakkor a nemzeti bíróság előtti kereset megállapítási jellegére (*Feststellungsklage*) tekintettel nem kizárt, hogy e rendelet *ratione temporis* alkalmazandó az alapügy megoldására, mivel a tárgyalás nem tette lehetővé e kérdés tisztázását.

- 39 Az előterjesztett kérdést tehát mind a 95/46 irányelvre, mind a 2016/679 rendeletre tekintettel kell megválaszolni.

Az ügy érdeméről

- 40 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy úgy kell-e értelmezni a 2015/2447 végrehajtási rendelet 95/46 irányelvvel és 2016/679 rendelettel összefüggésben értelmezett 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdését, hogy a vámhatóságok megkövetelhetik az AEO-státuszt kérelmezőtől, hogy közölje a felügyelőbizottságának a tagjaira és az ügyvezető igazgatói, egységvezetői, számviteli vezetői, vámügyi részlegvezetői – beleértve a vámügyekért felelős személyeket és a vámügyi feladatokkal foglalkozó személyeket – feladatokat ellátó munkavállalóira vonatkozó, jövedelemadó-beszedés céljából kapott adóazonosító számokat, valamint a mindezen személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információkat.
- 41 Először is hangsúlyozni kell, hogy a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy amennyiben az AEO-státuszt kérelmező nem természetes személy, a Vámkódex 39. cikkének a) pontjában meghatározott kritériumokat teljesítettnek kell tekinteni, ha az elmúlt három évben az ott megnevezett személyek egyike sem sértette meg súlyosan vagy ismételtten sem a vámjogszabályokat, sem az adószabályokat, és a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan nem követett el súlyos bűncselekményt.
- 42 Kizárólag a kérelmezőről, a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személy és a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazott van szó. E rendelkezés olvasatából e lista kimerítő jellege állapítható meg.
- 43 Nem ismerhető tehát el, hogy a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdését úgy lehet értelmezni, mint amely a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személytől, vagy a kérelmező vámügyiért felelős alkalmazottól eltérő természetes személyekre irányul. Így e rendelkezés nem érinti valamely jogi személy tanácsadói és felügyelőbizottsági tagjait, az egységvezetőket, a kérelmező vámügyiért felelős egységvezetőik kivételével, a számviteli vezetőket és a vámügyi feladatokkal foglalkozó személyeket.
- 44 Ami az ügyvezető igazgatókat illeti, azoktól akkor követelhető meg az említett rendelkezésben megállapított követelmények teljesítése, ha olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, azokat a kérelmezőért felelős vagy annak a vezetése felett ellenőrzést gyakorló személyeknek kell tekinteni.
- 45 A 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendelet a 6. mellékletében található Magyarázatok 19. pontjában kétségtávolan előírja, hogy az AEO-státuszt kérelmező az e státuszra vonatkozó kérelem formanyomtatványához csatolja a kérelmezőn belüli természetes személyek nevét és pozícióját tartalmazó listát, amely jóval bővebb, mint a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében szereplő lista.
- 46 Azonban e tekintetben elegendő megállapítani, hogy a 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendeletet nem lehet úgy értelmezni, mint amelynek a célja vagy hatása a Vámkódex 41. cikkének első albekezdésétől való eltérés, amely rendelkezés alapján a Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén elfogadja az e kódex 39. cikkében említett azon kritériumok alkalmazására vonatkozó szabályokat, amelyeket meg kell vizsgálni annak megállapítása céljából, hogy valamely kérelmező megkaphatja-e az AEO-státuszt.
- 47 Következésképpen a 2016/341 felhatalmazáson alapuló rendeletnek nem lehet hatása a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdése második albekezdésének terjedelmére.

- 48 Ezenkívül az a körülmény, hogy e rendelkezés az abban előírt követelmények teljesítését a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló „személytől” és a kérelmező vámügyeiért felelős „alkalmazottól” követeli meg, nem vezethet annak megállapításához, hogy e követelmények csak egyetlen, a kérelmezőért felelős vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorló személyre, és egyetlen, a kérelmező vámügyeiért felelős alkalmazottra vonatkoznak.
- 49 Ugyanis nem zárható ki, hogy valamely vállalkozás szervezetén belül több természetes személy együttesen felelős e vállalkozásért, vagy együttesen gyakorolnak ellenőrzést annak vezetése felett, és hogy több más természetes személy – különösen területi alapon – felelős a kérelmező vámügyeiért.
- 50 Következésképpen a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett természetes személyek mindazok a természetes személyek, akik a kérelmező szervezetén belül felelősek e kérelmezőért vagy ellenőrzést gyakorolnak annak vezetése felett, valamint akik a kérelmező vámügyeiért felelősek.
- 51 Másodsor ahhoz, hogy a vámhatóságok dönteni tudjanak az AEO-státusz iránti kérelemről, e rendelkezés azzal jár, hogy engedélyezni kell számukra az olyan adatokhoz való hozzáférést, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az e rendelkezésben említett természetes személyek egyike sem sértette meg súlyosan vagy ismételten a vámjogszabályokat vagy az adószabályokat, és a kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódóan nem követett el súlyos bűncselekményt.
- 52 A jelen ügyben a német vámhatóságok a jelen ítélet 50. pontjában említett természetes személyek adóazonosító számának és az e személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információknak a közlését kérik.
- 53 Ilyen helyzetben fontos, hogy amennyiben e hatóságok gyakorlata a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja vagy a 2016/679 rendelet 4. cikkének 2. pontja értelmében vett személyes adatok kezelésével jár, az ezen adatokra vonatkozó uniós szabályozást tiszteletben tartásák.
- 54 E tekintetben e szabályozás azzal jár, hogy a magánélethez való jognak az ilyen adatok kezelése tekintetében történő tiszteletben tartása az azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó valamennyi információra kiterjed (lásd ebben az értelemben: 2010. november 9-i Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet, C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 52. pont; 2013. október 17-i Schwarz ítélet, C-291/12, EU:C:2013:670, 26. pont).
- 55 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából továbbá kitűnik, hogy az adóügyi adatok a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett „személyes adatoknak” minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 29. pont; 2017. szeptember 27-i Puškár ítélet, C-73/16, EU:C:2017:725, 41. pont).
- 56 Az adóazonosító szám jellegénél fogva egy azonosított vagy azonosítható természetes személyre vonatkozó adóügyi adatnak, következőképpen pedig személyes adatnak minősül. Ezenkívül valamely pontosan azonosított személy adóazonosító száma és az ilyen személy tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságra vonatkozó információ közötti, vámhatóságok által megállapított kapcsolat miatt az ilyen információt szintén személyes adatnak kell tekinteni.
- 57 Márpedig a személyes adatok bármely kezelésének egyrészt meg kell felelnie a 95/46 irányelv 6. cikkében vagy a 2016/679 rendelet 5. cikkében kifejtett, az adatok minőségére vonatkozó elveknek, másrészt pedig teljesítenie kell az ezen irányelv 7. cikkében vagy az e rendelet 6. cikkében felsorolt, az adatkezelés jogszerűvé tételére vonatkozó kritériumok valamelyikét (lásd ebben az értelemben: 2003. május 20-i Österreichischer Rundfunk és társai ítélet, C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 65. pont; 2014. május 13-i Google Spain és Google ítélet, C-131/12, EU:C:2014:317, 71. pont).

- 58 Konkrétabban, a 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja vagy a 2016/679 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján a személyes adatokat meghatározott, egyértelmű és jogszerű célokból kell gyűjteni, azoknak az említett célokra tekintettel megfelelőnek, relevánsnak kell lenniük, és a szükségesre kell korlátozódniuk, valamint azok kezelése ezen irányelv 7. cikkének c) pontja vagy e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján annyiban jogszerű, amennyiben az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges.
- 59 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a személyes adatok tisztességes kezelésének a 95/46 irányelv 6. cikkében vagy a 2016/679 rendelet 5. cikkében foglalt követelménye maga után von egy arra vonatkozó kötelezettséget, hogy az érintett személyeket tájékoztassák ezen adatok vámhatóságok általi, későbbi kezelésük céljából történő gyűjtéséről (lásd ebben az értelemben: 2015. október 1-jei Bara és társai ítélet, C-201/14, EU:C:2015:638, 34. pont).
- 60 Ami az alapügyben szóban forgó helyzetet illeti, egyrészt megállapítható, hogy a természetes személyek adóazonosító számát először e személyek munkáltatója gyűjtötte a jövedelemadóra vonatkozó szabályozás tiszteletben tartása, konkrétabban pedig az arra vonatkozó kötelezettségének való elégtétel biztosítása céljából, hogy az e természetes személyek mindegyikének nem önálló tevékenységből származó jövedelmére tekintettel kiszámított adót levonja.
- 61 Másrészt e személyes adatok vámhatóságok általi ezt követő, a célból történő gyűjtése, hogy döntsenek az AEO-státusz iránti kérelemről, szükséges azon jogszabályi kötelezettség teljesítéséhez, amelyet a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése ír elő számukra, és azon feltételek betartásához, amelyeket e rendelkezés e státusz megadásához megkövetel. E tekintetben az említett adatok gyűjtése, tehát kezelése, meghatározott, egyértelmű és jogszerű célokból történik.
- 62 Ugyanez vonatkozik az említett természetes személyek jövedelemadójának a megállapítására hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információk vámhatóságok általi gyűjtésére, mivel az ilyen gyűjtés célja szintén annak lehetővé tétele, hogy e hatóságok dönteni tudjanak az AEO-státusz iránti kérelemről.
- 63 Ugyanakkor szükséges, hogy olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, a vámhatóságok által gyűjtött adatok, vagyis a természetes személyek adóazonosító száma és a jövedelemadó megállapítására e személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információk, amint a jelen ítélet 58. pontjából kitűnik, megfelelőek és relevánsak legyenek, valamint a szükségesre korlátozódjanak azon célokra tekintettel, amelyekre e személyes adatokat gyűjtik.
- 64 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 66. pontjában megjegyezte, az a tény, hogy a vámhatóságok az AEO-státuszt valamely gazdasági szereplőnek megadják, gyakorlatilag egyenértékű azzal, hogy ez utóbbira ruházzák a vámszabályozás ellenőrzése feladatainak egy részét. Ennélfogva fontos, hogy e státusz megadása előtt e hatóságok információkkal rendelkezzenek az említett státuszt kérelmezőnek a vámszabályozás betartásával kapcsolatos megbízhatóságára, és a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett természetes személyek – az őket érintő vámjogszabályok és adószabályok betartásával kapcsolatos – megbízhatóságára vonatkozóan.
- 65 Következésképpen kizárólag az e cikkben említett természetes személyek adóazonosító számának és a tekintetükben hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információknak a gyűjtése minősül megfelelő és releváns intézkedésnek ahhoz, hogy a vámhatóságok számára lehetővé tegye annak ellenőrzését, hogy az említett cikkben hivatkozott jogsértés valamelyikét e személyek egyike nem követte-e el.

- 66 Ezenkívül kitűnik, hogy a vámhatóságok által így gyűjtött személyes adatok arra korlátozódnak, ami szükséges a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett cél eléréséhez, mivel olyan korlátozott adatokról van szó, amelyek önmagukban a vámhatóságok számára nem fednek fel a személyes helyzetre – mint a családi állapot vagy vallási hovatartozás – vagy az érintett természetes személyek jövedelmére vonatkozó érzékeny információkat.
- 67 Bár, amint a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, az e cikkben felsorolt természetes személyek adóazonosító számának és a tekintetükben hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információknak a gyűjtése főszabály szerint lehetővé teheti a vámhatóságok számára, hogy olyan személyes adatokhoz férjenek hozzá, amelyek semmiféle kapcsolatban sincsenek az AEO-státuszt kérelmező gazdasági tevékenységével, meg kell állapítani, hogy az adószabályok e cikkben említett megsértései nem korlátozódnak az AEO-státuszt kérelmező gazdasági tevékenységéhez kapcsolódó jogsértésekre.
- 68 E tekintetben indokoltnak látszik, hogy az ilyen státusz kérelmezőnek való megadása előtt, ami – amint a jelen ítélet 64. pontjából kitűnik – azt jelenti, hogy vámhatósági feladatok gyakorlását ruházzák e kérelmezőre, e vámhatóságoknak nemcsak azt kell ellenőrizniük, hogy e kérelmező betartotta-e a vámjogszabályokat, hanem azt is, hogy a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikkének (1) bekezdésének második albekezdésében említett természetes személyek az e kérelmező szervezeti struktúráján belül fennálló felelősségi szintjükön ők maguk nem sértették-e meg súlyosan vagy ismételt e jogszabályokat vagy az adószabályokat, attól függetlenül, hogy e jogsértéseket az említett kérelmező gazdasági tevékenységével kapcsolatban követték-e el, vagy sem.
- 69 Következésképpen a 2015/2447 végrehajtási rendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében kimerítő jelleggel felsorolt természetes személyek adóazonosító számának és az e személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információknak a vámhatóságok általi gyűjtése kizárólag olyan mértékben megengedett, amelyben ezen adatok lehetővé teszik e hatóságok számára a vámjogszabályok vagy az adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésére, vagy az olyan súlyos bűncselekményekre vonatkozó információk megszerzését, amelyeket e természetes személyek a gazdasági tevékenységük körében követnek el.
- 70 A fenti megállapításokra tekintettel a 2015/2447 végrehajtási rendelet 95/46 irányelvvél és 2016/679 rendelettel összefüggésben értelmezett 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a vámhatóságok megkövetelhetik az AEO-státuszt kérelmezőtől, hogy a jövedelemadó-beszedés céljából kapott adóazonosító számokat kizárólag azon természetes személyekre vonatkozóan közölje, akik a kérelmezőért felelősek vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorolnak, és akik a kérelmező vámügyeiért felelősek, valamint hogy közölje a mindezen személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információkat, amennyiben ezen adatok lehetővé teszik e hatóságok számára a vámjogszabályok vagy az adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésére, vagy az olyan súlyos bűncselekményekre vonatkozó információk megszerzését, amelyeket e természetes személyek a gazdasági tevékenységük körében követnek el.

A költségekről

- 71 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet – a személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel és a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet [helyesen: irányelv] hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (általános adatvédelmi rendelet) összefüggésben értelmezett – 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a vámhatóságok megkövetelhetik az engedélyezett gazdálkodói státuszt kérelmezőtől, hogy a jövedelemadó-beszedés céljából kapott adóazonosító számokat kizárólag azon természetes személyekre vonatkozóan közölje, akik a kérelmezőért felelősek vagy annak vezetése felett ellenőrzést gyakorolnak, és akik a kérelmező vámügyeiért felelősek, valamint hogy közölje a mindezen személyek tekintetében hatáskörrel rendelkező adóhatóságokra vonatkozó információkat, amennyiben ezen adatok lehetővé teszik e hatóságok számára a vámjogszabályok vagy az adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésére, vagy az olyan súlyos bűncselekményekre vonatkozó információk megszerzését, amelyeket e természetes személyek a gazdasági tevékenységük körében követnek el.

Aláírások